

PROFESOR MARIAN KĘPKA (1922–2005) WSPOMNIENIE

Profesor Marian Kępka urodził się 16 marca 1922 roku w Sławczyniu, powiat Kozienice. W 1938 roku wstąpił do Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici”. W szeregach „Wici” aktywnie uczestniczył w organizowaniu wielu inicjatyw społecznych i kulturalnych o dużym znaczeniu wychowawczym i edukacyjnym dla młodzieży wiejskiej.

Studia pierwszego stopnia na Wydziale Rolniczym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego ukończył w 1953 roku uzyskując stopień inżyniera rolnika, a studia drugiego stopnia w 1954 roku uzyskując stopień magistra. W tym samym roku rozpoczął pracę naukową i dydaktyczną w Katedrze Gleboznawstwa Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego pod kierunkiem prof. Arkadiusza Musierowicza, wybitnego chemika gleboznawcy. W czasie studiów ukończył także studium pedagogiczne otrzymując dyplom z prawem nauczania w SGGW.

W latach 1961–1964 odbył studia doktoranckie w Rutgers University w USA, gdzie po pomyślnym zaliczeniu programu studiów i obronie pracy doktorskiej pt. „Wpływ nawożenia Ca, Mg, K, i B na rozwój skorkowacenia powierzchniowego i wewnętrznego jabłek” otrzymał dyplom doktora filozofii. Po powrocie do kraju w roku 1965 przeprowadził nostryfikację doktoratu amerykańskiego, w wyniku której nadano mu tytuł doktora nauk rolniczych. W 1972 roku na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Badania nad występowaniem w glebach potasu wymiennego i silniej związanego” uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego. Natomiast tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w roku 1986.

Działalność naukowa Profesora skupiała się przede wszystkim na badaniu różnych form magnezu i potasu w glebach i roślinach oraz badaniu wpływu nawożenia mineralnego na właściwości gleb oraz wzrost i plonowanie roślin sadowniczych. Uczestniczył również w realizacji prac zespołowych dotyczących przemian gleb aglomeracji warszawskiej i Kampinoskiego Parku Narodowego. Brał udział przy opracowaniu mapy gleb Polski w skali 1 : 300 000. Opublikował ponad 50 prac naukowych i ponad 70 różnych ekspertyz z gleboznawstwa oraz uczestniczył w wielu krajowych i zagranicznych konferencjach

naukowych. Za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych został wyróżniony zespołową nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II-go stopnia, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz otrzymał sześć nagród Rektora SGGW.

Równoległe z badaniami naukowymi Profesor prowadził wykłady i ćwiczenia na wielu wydziałach SGGW na studiach stacjonarnych i zaocznych, w tym w punktach konsultacyjnych: Poświętne, Szepietowo i Białystok. Brał udział w szkoleniu klasyfikatorów gleb, pracowników służby rolnej oraz nauczycieli techników rolniczych. Pod jego kierunkiem zostało wykonanych 25 prac magisterskich i dwie doktorskie. W latach 1967–1982 był opiekunem studenckiego Koła Naukowego Rolników. W okresie tym Koło Naukowe Rolników zdobyło wiele dyplomów i nagród na zjazdach krajowych i zagranicznych. Wielu studentów z Koła Naukowego Rolników po ukończeniu studiów pozostało na uczelni. Za osiągnięcia i zaangażowanie w pracy dydaktycznej i wychowawczej z młodzieżą akademicką otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Był członkiem Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego, Międzynarodowego Towarzystwa Gleboznawczego, Polskiego Towarzystwa Geologicznego i Międzynarodowego Towarzystwa Ogrodniczego. Pełnił różne funkcje w Oddziale Warszawskim Towarzystwa Gleboznawczego. Za aktywną działalność odznaczony Złotą Odznaką Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego.

W okresie okupacji niemieckiej był żołnierzem Batalionów Chłopskich, w których pod pseudonimem „Skarga” pełnił funkcję łącznika, kolportera prasy oraz brał udział w dostarczaniu i zabezpieczaniu żywności. Za zasługi w okresie okupacji został odznaczony Krzyżem Batalionów Chłopskich oraz otrzymał stopień oficera porucznika. W późniejszym okresie aktywnie działał w Warszawskim Związku Żołnierzy Batalionów Chłopskich. Pełnił wiele funkcji w Związku oraz organizował i brał czynny udział w licznych uroczystościach i spotkaniach upamiętniających bohaterstwo czynu zbrojnego żołnierzy Batalionów Chłopskich.

Profesor Marian Kępka swoje 83-letnie życie wypełnił godnie, pracowicie i zasłużenie jako mąż i ojciec, Polak, patriota, żołnierz armii podziemnej Batalionów Chłopskich oraz naukowiec, nauczyciel akademicki i społecznik.

Był człowiekiem szlachetnym, koleżeńskim, bezpośrednim i szczerym w kontaktach z ludźmi, pełnym energii życia i optymizmu. Całe swoje życie poświęcił pracy dla dobra wsi i Polski, z właściwą sobie pasją twórczą działał w różnych organizacjach młodzieżowych, społecznych, stowarzyszeniach oraz towarzystwach naukowych.

Poprzez zaangażowanie w pracę naukową i wychowanie wielu pokoleń młodzieży akademickiej realizował Swoje pragnienie, by Polska była zamożna bogactwem intelektualnym i materialnym. Zawsze był wyrozumiały, otwarty i zarazem wymagający w stosunku do młodzieży akademickiej.

Choć nie ma Go już z nami, pamięć o Profesorze jako wartościowym i bezinteresownym człowieku, dociekliwym badaczu otaczającego nas świata pozostanie na długo w naszej pamięci.

Józef Chojnicki